

Publicerad 2014-12-03 00:27 av tildam

eller fem. för åren som gått

tragik två

för med dig kan jag falla genom tusen himlar, kravla full i leriga gränder och slå sönder mina knän mot
marken

du plockar upp mig gång på gång

leder mig hem, borstar av mig damm och falska läppar

tvättar mitt hår och reder ut trådar jag knutit hårt runt bröstkorgen

och din panna är varm mot min axel när du somnat med fingrarna hårt runt mitt samvete

ärrad av vetskapen att jag aldrig kommer för att stanna

och vore det inte för världen skulle jag dra in dig i mitt liv

slå dina förväntningar sönder och samman

slita ditt hår i natten och ta ur dig år av fantasier mot närmsta vägg

krossa dig med kärlekslöften

suga pulsen ur din nacke och spara dina tonårsfjun under naglarna

men du gör mig svag när du älskar mig så du går sönder

som en katt man smeker längs ryggraden

om och om

som aldrig får nog

du värnar om mina kinder så jag kvävs och inget hotellrum är stort nog för alla gånger vi sårat varann

så jag faller igen när du håller mig hårt

pressar det som är du mot min kropp som än är öm av dans och asfalt

och jag faller genom natten med nyckelbenen först mot marken

med blodigt tandkött och grusig blick

med söndertuggad rödvinsrand och ansiktet på lagom avstånd från dina väntande ögon

och du tar emot mig som du alltid gör

slickar mina sår

mina axlar

hela mig sväljer du när jag kommer och december blir tre

en vinter tar över

knullar oss skoningslöst med händerna mot skaren

och vi räknar dagarna när ljuden tystnar

spränger varje minut med dynamit

för det vi gjort som håller oss kvar

ett järngrepp om halsen och glödande stoff på parketten

vargar i mitt hår och grannarna som höll andan genom väggen

och jag föll utan dig

på nattbussen mot morgonen
grät varje tår för dagarna i antågan
åren som kommer knyta sina skor i ögonvrån
ta sats
och springa förbi
oss två och det som var vi

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tildam med Poeter.se id #47680 innehar upphovsrätten